

Sygn. akt III Cz 270/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Leszek Dąbek

SSO Gabriela Sobczyk (spr.)

SSR(del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 marca 2015r.

sprawy z powództwa I. B., B. B. i M. B.

przeciwko I. J. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 20 listopada 2014r., sygn. akt I Nc 605/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSR(del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia

22 sierpnia 2014r. w uzasadnieniu wskazał, że w dniu 22 sierpnia 2014r. został wydany przez referendarza sądowego nakaz zapłaty postępowaniu upominawczym, zaś od tego nakazu sprzeciw wniosła pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika procesowego r.pr. M. K. (1). Zarządzeniem z dnia 9 października 2014r. wezwano pełnomocnika pozwanej do usunięcia braków formalnych sprzeciwu poprzez przedłożenie pełnomocnictwa od I. J. (2) do występowania w niniejszej sprawie w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Zarządzenie to doręczono pełnomocnikowi pozwanej w dniu 21 października 2014r., tym samym winno ono zostać wykonane najpóźniej dniu 28 października 2014r. Sąd Rejonowy wskazał, że w dniu 28 października 2014r. pełnomocnik pozwanej wniósł do Sądu pismo do którego dołączył pełnomocnictwo udzielone przez pozwaną radcy prawnemu P. S. z zastrzeżeniem o prawie dalszej substytucji dla r. pr. M. K.. Dla r. pr. M. K. nie zostało jednak przedłożone ani pełnomocnictwo pochodzące wprost od pozwanej, ani pełnomocnictwo substytucyjne. Jako podstawę odrzucenia sprzeciwu w tych okolicznościach Sąd Rejonowy wskazał art. 504§1kpc.

Zażalenie na to postanowienie złożyła pozwana, działająca przez pełnomocnika, r. pr. M. K. (1). Zarzuciła mu naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. obrazę art. 130§1kpc poprzez przyjęcie, że pełnomocnik nie przedłożył dokumentu uprawniającego skarżącą do reprezentowania w postępowaniu przed sądem. Stawiając ten zarzut wniosła

o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie i pozostawienie Sądowi I instancji rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała że niezasadnie Sąd I instancji uznał, że pełnomocnik nie był prawidłowo umocowany do działania w imieniu pozwanej. Jakkolwiek pełnomocnictwo dla M. K. (1) nie zostało przedstawione, jednak był to wynik oczywistego błędu wynikającego z reorganizacji kancelarii (połączenia dwóch kancelarii). Skarżąca przyznała, że faktycznie brzmienie pełnomocnictwa było niefortunne, jednak wynikała z niego wola mocodawczyni do umocowania M. K. (1) do prowadzenia postępowań cywilnych. W ocenie zażalenia zatem postępowanie Sądu I instancji dotknięte było nadmiernym formalizmem. Fakt, że pełnomocnictwo było przygotowane przez fachowych pełnomocników nie zmienia sytuacji, że mogło ono być dotknięte oczywistą omyłką, która może zdarzyć się nie tylko pełnomocnikowi, ale i sądowi. Zatem biorąc pod uwagę konstytucyjną zasadę prawa do sądu zdaniem skarżącej zasadne zdaje się być sanowanie pomyłek popełnionych przez pełnomocników, które nie mają istotnego znaczenia na wynik sprawy. Do zażalenia dołączono pełnomocnictwo substytucyjne udzielone r. pr. M. K. (1) przez r. pr. P. S..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie uznać należało za przedwczesne.

Sytuacją zbliżoną do zaistniałej w niniejszej sprawie zajmował się Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 23 stycznia 2009r., sygn. akt III CZP 118/08. W tezie drugiej tej uchwały wskazano, że brak formalny pisma procesowego w postaci nienależytego umocowania pełnomocnika może być usunięty potwierdzeniem strony dokonanych przez niego czynności. W tym celu Sąd powinien wyznaczyć stronie odpowiedni termin. W uzasadnieniu tej uchwały wskazano, że analiza przepisów kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności brzmienie art. 401 pkt 2 kpc wskazuje, że ustawodawca uznaje za dopuszczalne następcze potwierdzenie czynności procesowych przez stronę. Wskazano, że rozważania Sądu Najwyższego dotyczą wszystkich czynności dokonanych przez pełnomocnika procesowego działającego bez należytego umocowania, nie wyłączając środków odwoławczych. Stwierdziwszy, że pełnomocnik strony jest nienależycie umocowany, sąd powinien wezwać stronę do potwierdzenia czynności procesowych dokonanych przez niego, wyznaczając jej termin, a w razie jego bezskutecznego upływu, ocenić brak umocowania pełnomocnika stosownie do przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd Okręgowy w niniejszym składzie podziela opisany pogląd. Odnosząc go do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że Sąd I instancji przedwcześnie zdecydował o odrzuceniu sprzeciwu, nie zwracając się do pozwanej z zapytaniem co do tego, czy zatwierdza ona czynność zdziałaną przez radcę prawnego M. K. (1) w postaci podpisania w jej imieniu sprzeciwu.

Nadmienić należy, że dołączenie do zażalenia pełnomocnictwa substytucyjnego dla tego pełnomocnika nie stanowi należytego sanowania wcześniejszej czynności, bowiem po pierwsze, nie stanowi ono oświadczenia strony o zatwierdzeniu czynności, nadto nie jest opatrzone datą jego udzielenia, zatem należy uznać, że udzielone ono zostało w dacie poświadczenia odpisu(8. 12.2014r), a zatem po wniesieniu sprzeciwu podpisanego przez pełnomocnika pozwanej działającego bez umocowania.

Z tych powodów na podstawie art. 386§4kpc w zw. z art. 397§2kpc orzeczono jak w sentencji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy wezwie pozwaną do potwierdzenia czynności procesowej dokonanej przez r. pr. M. K. (1) w postaci złożenia w jej imieniu sprzeciwu w niniejszej sprawie, wyznaczając jej stosowny termin. Po upływie wyznaczonego terminy w zależności od tego, czy pozwana zatwierdzi czy nie czynności wskazanego radcy prawnego, nada sprawie stosowny bieg, oceniając skuteczność wniesionego sprzeciwu.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

SSR(del.)Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk